Dosar nr.2a-1005/2024 judecătoria Orhei, sediul Rezina, judecător V.Cuculescu

D E C I Z I E

13 martie 2025
mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

În componenţa:
Preşedintele şedinţei Stanislav Grosu
Judecătorii Alina Ţihonschi şi Radu Holban
Grefier Natalia Pasat

examinând în şedinţă publică apelul declarat de OCN „Microinvest" SRL împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 14 noiembrie 2022, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de OCN „Microinvest" SRL către Nasu Pavel cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată şi cererea reconvenţională înaintată de Nasu Pavel către OCN„Microinvest" SRL privind declararea nulităţii clauzelor abuzive,-

c o n s t a t ă :

Pretenţiile reclamantului:

1. La data de 14.02.2022 reclamantul OCN „Microinvest" SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Nasu Pavel privind încasarea datoriei, dobânzii, comisionului, penalităţii şi cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii reclamanta a indicat că la data de 18.04.2019 a încheiat cu pârâtul Contractul de credit nr.19030005808. În baza acestui contract pârâtul a primit un împrumut sub formă de mijloace băneşti, în sumă de 25.000,00 lei, cu o dobândă stabilită în mărime de 12 % anual şi scadenţa finală conform graficului de rambursare. Prin ordinul de eliberare a numerarului nr.354 din 18.04.2019 reclamantul şi-a executat obligaţia şi a transmis suma de bani conform contractului de credit.
3. Conform pct.1.6 din contract, părţile au prevăzut că debitorul va achita un comision de administrare lunară a vreditului în mărime de 2,90 % lunar, care se calculează la soldul creditului. Potrivit pct. 6.1 din contract părţile au prevăzut ca în cazul neachitării în termen a creditului, creditorul este în drept să calculeze, iar debitorul va achita creditorului o penalitate în mărime de 20,00 lei, calculată de la creditul restant pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi de restanţă şi până la data achitării efective a plăţii (clauza penală).
4. În perioada de până la depunerea cererii de chemare în judecată, pârâtul a înregistrat în repetate rânduri datorii la tranşele creditului şi dobânda aferentă. Despre acest fapt pârâtul a fost înştiinţat prin telefon şi în scris-prin scrisori de avertizare, însă fără rezultat. În scopul soluţionării extrajudiciare a litigiului, reclamantul a preîntâmpinat pârâtul despre existenţa şi mărimea datoriilor, despre obligaţia de a restitui suma creditului şi de a plăti dobânzile aferente şi penalităţile, precum şi despre intenţia reclamantului de a acţiona în judecată, în cazul în care nu vor efectua plăţile conform contractelor. Astfel, de către reclamant a fost respectată întocmai procedura prealabilă de

iniţiere a acţiunii civile în instanţa de judecată, or până în prezent datoriile existente la Contractele de împrumut, n-au fost achitate.

5. Solicită reclamantul OCN ”Microinvest” SRL: 1) emiterea unei hotărâri privind încasarea de la pârâtul Nasu Pavel în beneficiul reclamantei suma de 27.494,77 lei dintre care: soldul împrumutului -17.337,10 lei, dobânda aferentă - 1580,32 lei; comision - 4.317,35 lei; penalităţi - 4.260 lei; 2) încasarea de la Nasu Pavel a taxei de stat în mărime de 824,85 lei.

6. Instanţa de judecată a expediat în adresa pârâtului Nasu Pavel copia acţiunii cu anexele şi copia încheierii din 16.02.2022.

7. La data de 11.04.2022, în conformitate cu prevederile art.75 alin.(11) din Codul de procedură civilă, Nasu Andrei, prin intermediul poştei electronice a Judecătoriei Orhei sediul Rezina, a depus cererea reconvenţională în interesele lui Nasu Pavel către OCN „Microinvest” SRL, cu privire la constatarea şi declararea caracterului abuziv şi nulităţii clauzelor contractuale din actele juridice încheiate între un profesionist şi consumator.

8. În motivarea cererii a indicat, că la data de 18.04.2019, între OCN „Microinvest” SRL şi Pavel Nasu a fost încheiat un contract de împrumut, înregistrat cu nr.19030005808 (în continuare Contract de împrumut), prin care s-a stabilit ca OCN „Microinvest” SRL, în calitate de împrumutător, acordă domnului Pavel Nasu, în calitate de împrumutat, pe un termen de 24 luni, o sumă de bani în calitate de împrumut, în valoare de 25 000 lei.

9. Contractul de împrumut menţionat prevede următoarele costuri: 1) rata dobînzii aferente împrumutului în mărime de 12% anual, calculată zilnic de la soldul împrumutului (pct.1.7 din Contractul de împrumut); 2) comision de administrare în mărime de 2,9%, calculat lunar de la soldul împrumutului (pct.1.6 din Contractul de împrumut); 3) penalitatea pentru întârziere în mărime de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere (pct.6.1 din Contractul de împrumut).

10. Notează că dobânda anuală efectivă (DAE) al Contractului de împrumut prenotat este în mărime de 55,84 %.

11. În contextul celor expuse, învederează că mai multe clauze contractuale din Contractul de împrumut încheiat între profesionistul OCN „Microinvest” SRL şi consumatorul Pavel Nasu, le consideră a fi abuzive, prin urmare sunt lovite de nulitatea absolută, iar în argumentarea poziţiei evocate menţionează următoarele.

12. Referitor la caracterul abuziv al clauzei privind stabilirea comisionului lunar de administrare prin pct.1.6 din Contractul de împrumut, s-a stabilit obligaţiunea împrumutatului/ consumator Pavel Nasu de a achita, suplimentar la dobânda contractuală, plata unui comision lunar de administrare stabilit şi impus de către împrumutătorul/profesionist OCN „Microinvest” SRL.

13. Nasu Andrei indică că profesionist OCN „Microinvest,, SRL nu a prezentat nicio probă, motivare sau justificarea din care ar rezulta cert în ce scop a fost stabilită, inclusă, iar apoi pretinsă plata comisionului lunar de administrare, atâta timp, cît deja a fost stabilită plata dobânzii contractuale. Totodată, profesionistul nu a justificat cuantumul sumelor stabilite cu acest titlu, neoferind astfel nici un criteriu pentru a se verifica modul de calcul al acestuia. La fel, profesionistul nu a justificat nici într-un mod mărimea comisionului lunar de administrare, nu a justificat rezonabilitatea şi proporţionalitatea acestuia, precum şi necesitatea includerii comisionului în paralel cu dobânda contractuală.

14. În acest sens a specificat că Curtea de Justiţie a Uniunii Europene a statuat în Cauza C 168/05 următoarele: „Importanţa protecţiei consumatorului, a determinat în mod

particular legislaţia comunitară să prevadă, în art. 6 paragraful 1 al Directivei 93/13/CEE că clauzele abuzive, cuprinse intr-un contract încheiat între un consumator şi un profesionist, nu sunt obligatorii pentru consumator. Aceasta este o dispoziţie imperativă care, având in vedere poziţia de inferioritate a unei părţi a contractului, este menită să înlocuiască echilibrul formal, pe care contractul îl stabileşte intre drepturile şi obligaţiile părţilor contractante şi are ca efect impunerea unui echilibru real care restabileşte egalitatea între părţi. Natura şi importanţa interesului public, pe care se bazează protecţia conferită de directivă consumatorului, justifică, mai mult, ca instanţa naţională să fie obligată să aprecieze, din oficiu, caracterul abuziv al unei clauze contractuale, compensând în felul acesta dezechilibrul care există între consumator şi profesionist.

15. În această ordine de idei, consideră că pct.1.6 din Contractul de împrumut, prin care a fost stabilită obligaţiunea împrumutatului/consumator Pavel Nasu de a achita, suplimentar la dobânda contractuală, plata pentru un comision lunar de administrare stabilit în mărime de 2,9% şi impus de către împrumutătorul/profesionist OCN „Microinvest" SRL, prezintă în sine o clauză abuzivă, care urmează a fi declarată nulă. Or, aceasta dezavantajează considerabil consumatorul Pavel Nasu şi creează condiţii extrem de inechitabile faţă de acesta.

16. Învederând prevederile art.3 alin.(1) şi (2) din Codul Civil, art.1763 din Codul Civil, art.3 din Legea nr.1/2018 cu privire la organizaţiile de creditare nebancară, Legea nr. 105/2003 privind protecţia consumatorilor ,,consumator este orice persoană fizică ce intenţionează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau foloseşte produse, servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională,, art. 1 din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, conchide că, la caz, Contractul de împrumut a fost încheiat între o organizaţie de creditare nebancară, care desfăşoară o activitate profesională, şi o persoană fizică, care a contractat creditul pentru necesităţi personale (fapt prezumat pînă la proba contrarie), respectiv, indubitabil se află în faţa unui contract încheiat între un profesionist si consumator (B2C).

17. Învederând prevederile ar.1069 alin.(1), (2), (3) şi (4) lit.a), b), c) din Codul civil stabileşte cu certitudine că clauza din Contractul de împrumut prin care a fost stabilit comisionul lunar de administrare, face parte dintr-un contract încheiat între profesionist şi consumator; a fost propusă de către profesionist, deoarece reprezintă prin sine o clauză standard; consumatorul nu a putut-o influenţa, acesta avînd doar opţiunea de a o accepta sau refuza.

18. Consideră că clauza supusă examinării nu a fost negociată individual, acesta fiind în sine o clauză de adeziune, impusă de către profesionist consumatorului.

19. Totodată, anticipând contraargumentele părţii oponente cu privire la faptul că clauza i-a fost cunoscută consumatorului, invocă prevederile art.1070 alin.(3) din Codul civil, care stipulează că, (...) nu se consideră că consumatorului i s-a atras atenţia în mod suficient - asupra clauzelor doar pentru că în înscrisul contractual există o trimitere la acele clauze, chiar dacă .. a acceptat textul.

20. Mai invocă că, negocierea, în măsura în care ar fi existat, putea privi, cel mult, doar cuantumul comisionului sau a altor taxe. Însă, după cum s-a stabilit, se contestă nu cuantumul, ci însăşi existenţa acestor clauze, incluse în contract. În astfel de circumstanţe, instanţa de judecată va verifica, dacă terminologia folosită - „comision, taxe şi alte remuneraţii, în legătură cu acordarea împrumutului" este descrisă în cuprinsul condiţiilor generale ale contractului de împrumut, încheiat pentru ca consumatorul să fie în deplină

cunoştinţă de cauză, cu privire la motivele pentru care sunt percepute aceste sume, din noment ce motivaţia perceperii lor nu este detaliată nici în cuprinsul condiţiilor speciale, nici în cel al condiţiilor generale ale contractului de împrumut.

21. Consideră că creditorul urmează să indice scopul pentru care a fost perceput comisionul (alte taxe), destinaţia acestuia, astfel încât să ofere consumatorului toate informaţiile necesare în raport de care ultimul alege să încheie sau nu contractul respectiv, urmează să se specifice care sunt operaţiunile concrete, pe care creditorul se obligă să le efectueze, în schimbul acestor comisioane.

22. Creditorul urmează să furnizeze servicii care constituie o contraprestaţie şi care să justifice perceperea acestui comision, în plus, redactarea acestor clauze să nu fie lipsită de claritate. Cuprinsul contractului urmează să conţină precizări, cu privire la fundamentul perceperii acestui comision ori destinaţiei acestuia, să conţină în mod transparent motivele care justifică remuneraţia corespunzătoare acestui comision, în condiţiile în care se contestă că creditorul este obligat să furnizeze o contraprestaţie reală, pentru a obţine comisionul menţionat.

23. Invocă că, în lipsa acestor precizări, clauza privind comisionul va fi considerată abuzivă, deoarece se va considera că, pe de o parte, pentru acordarea creditului se percep două costuri (dobânda şi comisionul), fără ca distincţia dintre acestea să fie exprimată în mod clar şi inteligibil, iar, pe de altă parte, faţă de valoarea comisionului, pe toată durata contractului, s-a creat în detrimentul consumatorului şi contrar cerinţelor bunei-credinţe, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor, pentru că nu există, practic, o definire a activităţilor, pe care organizaţia de microfinanţare le prestează, în schimbul comisionului.

24. Indică că pct.1.6 din Contractul de împrumut, prin care s-a stabilit comisionul lunar de administrare, dezavantajează considerabil consumatorul Pavel Nasu, or, acesta a fost impus să achite pe lângă dobânda aferentă împrumutului, stabilită în mărime de 12% anual, calculată zilnic de la soldul împrumutului (pct. 1.7 din Contractul de împrumut), şi un comision absolut nejustificat şi neargumentat, ceea ce lezează considerabil interesele consumatorului.

25. Referitor la caracterul abuziv al clauzei privind stabilirea penalităţii pentru întârziere, Nasu Andrei a menţionat că, prin pct.6.1 din Contractul de împrumut, s-a stabilit o penalitate, în caz de întârziere de plată a dobânzii contractuale, în mărime dc 20 lei pentru fiecare zi de întârziere.

26. Reieşind din prevederile art.1072 alin.(2) din Codul Civil, „Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin. (1) din prezentul articol şi art. 1075. ”

27. Astfel, 1077 alin.(l) pct. 6) Cod Civil prevede că, „Sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect: 6) solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale ”

28. Astfel, invocă că consumatorul deja a fost obligat la plata dobânzii aferente împrumutului şi la plata comisionului lunar de administrare.

29. Cu toate acestea, profesionistul a impus o penalitate de întârziere în mărime de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere, astfel, se atestă stabilirea unei penalităţi

disproporţionat de mari în comparaţie cu prejudiciul suferit, din acest motiv, consideră justă declararea caracterului abuziv a pct.6.1 din Contractul de împrumut cu privire la stabilirea penalităţii de întârziere.

30. Solicită Nasu Andrei, repezentantul pârâtului/reclamant Nasu Pavel prin cererea de chemare în judecată reconvenţională: constatarea şi declararea caracterului abuziv şi nulităţii pct.1.6 (comisionul lunar de administrare) şi pct.6.1 (penalitatea pentru întârziere) din Contractul de împrumut nr. 19030005808 din 18.04.2019, încheiat între profesionistul OCN „Microinvest" SRL şi consumatorul Pavel Nasu.

31. Prin încheierea din 12.04.2022, cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Microinvest" SRL către Nasu Pavel privind încasarea datoriei, a fost trecută din procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă în ordinea procedurii generale de examinare. Totodată, cererea reconvenţională a fost expediată OCN "Microinvest" SRL.

32. La 13.06.2022 în adresa instanţei a parvenit referinţa reprezentantului OCN „Microinvest" SRL, avocatul Nicora Vadim, cu următoarele anexe: copia cererii de modificare a graficului de plăţi din 17.06.2020 (f.d.62); copia acordului adiţional nr.1CO din 17.06.2020 (f.d.63); copia noului grafic de rambursare (f.d.64). Totodată prin referinţa depusă, reprezentantului OCN „Microinvest" SRL, în temeiul art.206 dn Codul de procedură civilă a solicitat examinarea cauzei în lipsa, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

33. Potrivit referinţei la acţiunea reconvenţională înaintată de Nasu Pavel, prin intermediul reprezentantului său Nasu Andrei, privind constatarea şi declararea caracterului abuziv şi nulităţii clauzelor contractuale din actele juridice încheiate între profesionist şi consumator, avocatul Nicora Vadim, o consideră neîntemeiată şi a solicitat să fie respinsă integral.

34. În argumentarea poziţiei sale a menţionat că, anume pârâtul Nasu Pavel este cel care s-a adresat către OCN „Microinvest" SRL şi a depus cererea de acordare a împrumutului în mărime de 25.000,00 lei. După depunerea cererii, OCN „Microinvest" SRL a eliberat sub semnătură lui Nasu Pavel informaţia precontractuală. La analiza informaţiei precontractuale, creditorul informează debitorul în mod absolut clar şi deplin despre condiţiile contractuale, care este mărimea dobânzii, comisionului, a penalităţilor de întârziere.

35. În cererea reconvenţională se invocă precum că nu ar fi fost negociate clauzele contractuale, însă nu se probează sub nici o formă înaintarea a careva cereri sau demersuri prin care s-ar solicita renegocierea sau eliminarea a careva clauze din contract. După analiza informaţiei precontractuale, acceptarea fără careva rezerve a condiţiilor contractuale, între OCN „Microinvest" SRL şi Nasu Pavel a fost încheiat contractul de împrumut.

36. Invocă că dacă de către debitorul Nasu Pavel ar fi fost înaintate careva solicitări de renegociere a clauzelor contractuale, atunci creditorul OCN „Microinvest" SRL ar fi eliberat un răspuns corespunzător şi doar atunci am putea să ne expunem asupra prezenţei sau lipsei disponibilităţii creditorului la negociere.

37. Menţionează că de către reclamantul reconvenţional Nasu Pavel, pe lângă acceptarea condiţiilor contractuale ultimul a şi executat parţial obligaţia corelativă de achitare. Fiind efectuate mai multe plăţi, abia după ce a încetat să mai achite şi s-a înaintat cerere în instanţa de judecată, ultimul a decis să-şi exprime dezacordul cu contractul pe care l-a încheiat.

38. Cât ţine de loialitatea creditorului şi disponibilitatea de negociere, atrage atenţia

instanţei că la data de 17.06.2020 de către Nasu Pavel a fost înaintată cererea de modificare a graficului de plăţi, iar prin Acordul adiţional Nr.ICO din 17.06.2020 s-a stabilit de comun acord un nou grafic de rambursare.

39. Mai invocă că, instituirea unor comisioane în cadrul contractelor de împrumut/credit este absolut legală, iar mărime lor se stabileşte de părţile contractante în mod individual. Comisionul care a fost stabilit în contractul de împrumut are menirea de a compensa din costul mijloacelor financiare atrase de către creditor, ultimul operînd cu bani de asemenea împrumutaţi, dar totodată să menţină şi nivelul instituţional de funcţionare, or practic nici băncile comercile nu acordă credite cu o rată a dobînzii de 12% anual.

40. Consideră că, nu este clar de ce la momentul informării despre condiţiile contractuale şi încheierea nemijlocită a contractului, de către reclamantul reconvenţional a fost acceptat pe deplin comisionul, iar la faza de judecată deja îl consideră unul abuziv şi neargumentat. Această poziţie reprezintă nimic altceva de cât o încercare de eschivare de la obligaţiunile asumate.

41. Cât priveşte penalitatea contractuală, în conformitate cu art.947 Cod civil, părţile au prevăzut că pentru neachitarea în termen a împrumutului, dobânzii şi a altor plăţi aferente, creditorul este în drept să calculeze iar debitorul va achita creditorului o penalitate în mărime de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere începând cu prima zi de restanţă şi până la data achitării efective a plăţii.

42. Clauza penală consideră că nu poate fi declarată abuzivă, ultima are drept scop stimularea şi garantarea executării obligaţiilor asumate, iar prevederea contractuală se activează doar ca rezultat al neexecutării corespunzătoare a obligaţiilor asumate. Codul civil la art.953 redă că în cazuri excepţionale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanţa de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalităţii disproporţionat de mari. La reducerea penalităţii, trebuie să se ţină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci şi de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului. Nu se admite reducerea penalităţii în cazul în care aceasta a fost stinsă prin executare benevolă.

43. De către reclamantul reconvenţional nu au fost prezentate careva probe concludente ce ar justifica acel caz excepţional, pe care instanţa să-l pună ca bază pentru reducerea penalităţii.

44. Dacă să raportăm suma de 4260,00 lei a penalităţilor la suma împrumutului restant de 17.337,10 lei, concluzionează că aceasta nu este una disproporţionat de mare şi urmează să acopere pierderile creditorului ca rezultat al neexecutării contractului.

45. Astfel, rieşind din argumentele prezentate supra, solicită respingerea integrală a acţiunii reconvenţionale, cu admiterea integrală a cererii de chemare în judecată înaintată de către OCN „Microinvest" SRL împotriva lui Nasu Pavel.

46. Prin încheierea din 25.08.2022 cererea de chemare în judecată reconvenţională depusă de Nasu Pavel, prin intermediul reprezentantului său Nasu Andrei către OCN „Microinvest" SRL privind constatarea şi declararea caracterului abuziv şi nulităţii clauzelor contractuale din actele juridice încheiate între profesionist şi consumator ale contractului nr.19030005808 din 18.04.2019 încheiat între OCN „Microinvest" SRL şi Nasu Pavel a fost acceptată în procedură, dispunându-se examinarea concomitent cu cererea iniţială depusă de OCN „Microinvest" SRL către Nasu Pavel cu privire la încasarea datoriei.

Poziţia instanţei de fond:

47. Prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 14 noiembrie 2022 s-a admis

parţial cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Microinvest” SRL către Nasu Pavel cu privire la încasarea datoriei. S-a încasat de la Nasu Pavel în beneficiul OCN „Microinvest” SRL, conform contractului de împrumut cu nr.19030005808 din 18.04.2019, datoria în sumă de 10.954,42 lei, dobânda în mărime de 1.580,32 lei, penalitatea în mărime de 380,0 lei şi cheltuieli pentru taxa de stat, proporţional părţii admise, în sumă de 387,43 lei, iar în total suma de 13.302,18 lei. În rest, acţiunea s-a respins, ca neîntemeiată. S-a admis parţial acţiunea reconvenţională depusă de Nasu Pavel. S-a constatat caracterul abuziv şi nulitatea absolută a clauzei prevăzute la pct.1.6 „comisionul lunar de administrare” din contractul de împrumut nr.19030005808 încheiat între OCN „Microinvest” SRL şi Nasu Pavel la 18.04.2019. În rest, cererea reconvenţională s-a respins ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

48. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanţei, OCN „Microinvest” SRL la data de 29 noiembrie 2022 a depus apel nemotivat, considerând hotărîrea nefondată.

49. La data de 13 decembrie 2022, Nasu Pavel a depus apel nemotivat împotriva hotărîrii instanţei de fond, prin care a solicitat casarea parţială a hotărârii contestate.

50. Prin încheierea Colegiului Civil al Curţii de Apel Chişinău din 09 februarie 2023 nu s-a dat curs cererilor de apel depusă de apelantul OCN „Microinvest” şi de către Nasu Pavel şi s-a acordat termen de 10 zile din momentul recepţionării pentru înlăturarea neajunsurilor apelului.

51. La data de OCN „Microinvest” SRL a depus apel motivat împotriva hotărârii instanţei de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii în partea în care s-a dispus admiterea parţială a acţiunii cu privire la încasarea penalităţii şi în partea în care s-a admis acţiunea reconvenţională, cu respingerea integrală a acţiunii reconvenţionale cu emiterea deciziei prin care cererea de chemare în judecată înaintată de OCN „Microinvest” SRL să fie admisă integral.

52. Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 30 ianuarie 2024 s-a restituit cererea de apel declarată de reprezentantul Nasu Andrei, în interesele lui Nasu Pavel.

Argumentele părţilor:

53. În susţinerea apelului, OCN „Microinvest” SRL a menţionat, că instanţa de fond la examinarea cauzei nu a da o apreciere corespunzătoare circumstanţelor de fapt care derivă din conţinutul probelor prezentate în cadrul şedinţei de judecată.

54. Remarcă apelantul că împrumutul a fost acordat pe un termen de 2 ani, iar solicitarea achitării unui cost sub limita soldului acordat, îl consideră absolut argumentat şi întemeiat, ne mai vorbind că la ziua de astăzi au mai trecut practic doi ani din data scadenţei contractului, iar soldul împrumutului rămas aşa şi nu a fost achitat generând în continuare cheltuieli pentru creditor.

55. Atrage atenţia Colegiului, că fiind acordată suma de 25.000 lei, conform graficului de rambursare urma să fie achitat pentru doi ani de zile un cost total în mărime de 14.133,56 lei, fapt ce determină o legalitate absolută a condiţiilor contractuale atât timp, cît a respectat prevederile în vigoare ale Legii 202/12.07.2013 la încheierea contractului, dar şi pe parcursul realizării lui.

56. Mărirea costului creditului a fost generată doar ca rezultat al neexecutării corespunzătoare a obligațiilor și activarea pct.6.1. din contract ce prevede penalitatea.

57. Dar și așa, conform listei achitărilor se vede că a fost achitat un cost total al creditului în sumă de 12.569,10 lei și se mai solicită conform cererii de chemare în judecată un cost suplimentar de 10.157,67 lei care în total formează un cost al creditului de 22.726,77 lei.

58. Creditorul a ţinut cont de prevederile legii în vigoare atât la momentul încheierii contractului, cât și la data înaintării cererii de chemare în judecată, or, noile prevederi ale Legii 202 au intrat în vigoare în luna mai 2022. La data intrării în vigoare a noilor prevederi obiectul litigiului deja a fost consumat, iar principiul neretroactivităţii legii urmează a fi aplicat în mod corespunzător.

59. Reiterează că după depunerea cererii de acordare a creditului, OCN „Microinvest" SRL a eliberat sub semnătura lui Nasu Pavel informaţia precontractuală (copia anexată la dosar).

60. La analiza informației precontractuale, se poate vedea că creditorul a informat debitorul în mod absolut clar și deplin despre condiţiile contractuale, care este mărimea dobânzii, comisionului, a penalităţilor de întârziere etc.

61. În cererea reconvenţională s-a invocat precum ca nu ar fi fost negociate clauzele contractuale, însă nu s-a probat sub nici o formă înaintarea a careva cereri sau demersuri prin care s-ar solicita renegocierea sau eliminarea a careva clauze din contract.

62. După analiza informației precontractuale, acceptarea fără careva rezerve a condiţiilor contractuale, între OCN „Microinvest" SRL și Nasu Pavel a fost încheiat contractul de împrumut.

63. Afirmă apelantul că, dacă de către debitorul Nasu Pavel ar fi fost înaintate careva solicitări de renegociere a clauzelor contractuale, atunci creditorul OCN „Microinvest" SRL ar fi eliberat un răspuns corespunzător și doar atunci s-ar fi expus asupra prezentei sau lipsei disponibilităţii creditorului la negociere.

64. Astfel, de către intimat, pe lângă acceptarea condiţiilor contractuale, se vede că ultimul a și executat parţial obligaţia corelativă de achitare. Fiind efectuate mai multe plăți, abia după ce a încetat să mai achite și s-a înaintat cerere în instanţa de judecată, ultimul a decis să-și exprime dezacordul cu contractul pe care l-a încheiat.

65. Ce ține de loialitatea creditorului și disponibilitatea de negociere, atrage atenţia instanţei că la data de 17.06.2020 de către Nasu Pavel a fost înaintată cererea de modificare a graficului de plăți, iar prin Acordul adiţional nr.1CO din 17.06.2020 s-a stabilit de comun acord un nou grafic de rambursare.

66. Mai indică apelantul că instituirea unor comisioane în cadrul contractelor de împrumut/credit este absolut legală, iar mărimea lor se stabilește de parole contractante în mod individual.

67. Comisionul care a fost stabilit în contractul de împrumut are menirea de a compensa din costul mijloacelor financiare atrase de către creditor, ultimul operând cu bani de asemenea împrumutaţi, dar totodată să menţină și nivelul instituţional de funcţionare, or practic nici băncile comerciale nu acordă credite cu o rata dobânzii de 12% anual.

68. Învederează că nu este clar de ce la momentul informării despre condiţiile contractuale și încheierea nemijlocită a contractului, de către reclamantul reconvenţional a fost acceptat pe deplin comisionul, iar la faza de judecată deja îl consideră unul abuziv și

neargumentat. Această poziţie reprezintă nimic altceva decât o încercare de eschivare de la obligaţiunile asumate.

69. Cît priveşte penalitatea contractuală, menţionează apelantul că este absolut neclar de ce instanţa scade suma penalităţii deja achitate anterior din suma solicitată spre încasare.

70. Astfel, părţile au prevăzut că pentru neachitarea în termen a împrumutului, dobânzii şi a altor plăţi aferente, creditorul este în drept să calculeze, iar debitorul va achita creditorului o penalitate în mărime de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere începând cu prima zi de restanţă şi până la data achitării efective a plăţii.

71. Consideră apelantul, că clauza penală nu poate fi declarată abuzivă, ultima are drept scop stimularea şi garantarea executării obligaţiilor asumate, iar prevederea contractuală se activează doar ca rezultat al neexecutării corespunzătoare a obligaţiilor asumate.

72. Mai reţine apelantul că de către reclamantul reconvenţional nu au fost prezentate careva probe concludente ce ar justifica acel caz excepţional, pe care instanţa să-l pună ca bază pentru reducerea penalităţii.

73. Un alt aspect pe care îl obiectează apelantul este şi faptul ca instanţa de fond a micşorat neîntemeiat soldul creditului acordat prin reducerea comisionului din corpul creditului.

74. Instanţa de fond, chiar dacă a ajuns la concluzia declarării abuzive a clauzei din contract, nu putea unilateral să compenseze o datorie cu alta, or, în cererea reconvenţională de către Nasu Pavel atare solicitări nu au fost înaintate.

75. Susţine apelantul că modalitatea de revenirea la poziţia iniţială ţine de dispoziţia părţilor şi nu de poziţia proprie, unilaterală a instanţei de judecată.

Poziţia părţilor expusă în şedinţa judiciară:

76. Apelantul OCN „Microinvest" SRL şi intimatul Nasu Andrei, fiind legal citaţi în şedinţă de judecată (f.d.172-173) nu s-au prezentat şi nici nu a comunicat instanţei motivele neprezentării.

77. Prin urmare, ţinând cont de prevederile art.379 alin.(2) Cod de procedură civilă, Colegiul civil consideră posibilă examinarea apelului în lipsa părţilor neprezente.

Aprecierea instanţei de apel.

78. Analizând legalitatea hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord va respinge apelul şi va menţine hotărârea instanţei de fond, reieşind din următoarele motive.

79. În conformitate cu art.385 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

80. Conform art.373 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

81. Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

82. Colegiul Civil reţine că, instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

83. În speţă, se atestă că relaţiile obligaţionale convenite de părţile implicate în litigiu sunt guvernate de contractul de credit nr.19030005808 din 18.04.2019, încheiat între OCN „Microinvest" SRL şi Nasu Pavel, conform condiţiilor căruia, OCN „Microinvest" SRL şi-a asumat obligaţia de a acorda cu împrumut pârâtului Nasu Pavel suma de 25.000,00 lei, iar Nasu Pavel şi-a asumat obligaţia de a restitui împrumutul, rata dobânzii şi alte plăţi aferente, în termen de până la data de 04.05.2021 (f.d.15-17).

84. Conform pct.1.6 din contract, părţile au prevăzut că debitorul va achita comision de administrare a creditului în mărime de 2,90 % lunar, care se calculează la soldul creditului.

85. Potrivit pct.6.1 din contract, părţile au prevăzut că pentru neachitarea în termen a creditului, creditorul este în drept să calculeze, iar debitorul va achita creditorului o penalitate în mărime de 20 lei, calculată de la creditul restant pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi de restanţă şi până la data achitării efective a plăţii.

86. Se mai reţine, că drept urmare a cererii debitorului, la 17.06.2020, între OCN „Microinvest" SRL şi Nasu Pavel a fost încheiat acordul adiţional nr.1CO la contractul de credit nr.19030005808 din 18.04.2019 (f.d.63) prin care s-au efectuat modificări ale clauzelor contractuale, fiind creat un nou grafic de rambursare a datoriei (f.d.64).

87. Tot prin acest acord s-a convenit că creditorul nu va pune în aplicare dreptul său de a solicita spre încasare de la debitor penalitatea calculată pentru neachitarea în termen a creditului, exclusiv, pentru intervalul perioadei anterioare semnării prezentului acord şi anume, dintre data de 01.04.2020 şi data de 07.06.2020.

88. În continuare, înscrisurile cauzei confirmă că, reclamantul OCN „Microinvest" SRL şi-a executat obligaţia de a-i acorda lui Nasu Pavel cu titlu de împrumut suma de 25.000,00 lei, fapt probat prin înscrisurile administrate la dosar şi anume ordinul de eliberare a numerarului nr.354 (f.d.19) pe când, partea pârâtă nu şi-a executat obligaţia de a restitui împrumutul acordat în termenii convenţi.

89. În aşa fel, reclamantul prin probe concludente şi anume prin contractul de împrumut cu dobânda credit nr.19030005808 din 18.04.2019 şi ordinul de eliberare a numerarului (anexate la dosar) a demonstrat executarea obligaţiilor contractuale manifestate prin acordarea creditului către Nasu Pavel şi concomitent, neonorarea de către aceasta a obligaţiilor corelative de achitare integrală a ratelor la credit şi a sumelor aferente, în modul prevăzut de contract.

90. Astfel, în vederea soluţionării litigiului pe care amiabilă, OCN „Microinvest" SRL a expediat în adresa pârâtului Nasu Pavel, la data de 25.10.2021 notificarea privind acumularea datoriilor, prin care a solicitat achitarea sumelor restante, fiind fixat termen de achitare timp de 15 zile, notificări nerecepţionate de partea pârâtă (f.d.22).

91. Ca urmare a expedierii notificării, Nasu Pavel nu şi-a onorat obligaţiunea asumată la încheierea contractului de credit nr.19030005808 din 18.04.2019 faţă de reclamant şi nu a restituit datoria contractată integral, circumstanţă calificată ca fiind veridică, în lipsa unor probe contrare.

92. Astfel, la data de 14 februarie 2022, OCN „Microinvest" SRL a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată către Nasu Pavel, solicitând încasarea datoriei acumulată în baza contractului de credit în mărime de 27.494,77 lei, din care soldul creditului în sumă de 17.337.10 lei, dobânda aferentă în mărime de 1.580,32 lei, comision în sumă de 4.317,35 lei şi penalităţi în mărime de 4.260.00 lei şi încasarea taxei de stat achitate în mărime de 824,85 lei.

93. La caz, pârâtul Nasu Pavel nu a formulat obiecţii cu privire la capătul de acţiune cu privire la încasarea datoriei, dar a înaintat o cerere reconvenţională referitor la caracterul abuziv al clauzei privind stabilirea penalităţii pentru întârziere şi a comisionului lunar de administrare.

94. Fiind investită cu judecarea cauzei, instanţa de fond a conchis privind temeinicia parţială a acţiunii iniţiale pe care a admis-o în parte şi a dispus încasarea de la Nasu Pavel în beneficiul OCN „Microinvest" SRL datoria în sumă de 10.954,42 lei, dobânda în mărime de 1.580,32 lei, penalitatea în mărime de 380,0 lei şi cheltuieli pentru taxa de stat, proporţional părţii admise, în sumă de 387,43 lei, iar în total suma de 13.302,18 lei. În rest, acţiunea s-a respins, ca neîntemeiată. De asemenea, instanţa a admis parţial acţiunea reconvenţională depusă de Nasu Pavel şi a constatat caracterul abuziv şi nulitatea absolută a clauzei prevăzute la pct.1.6 „comisionul lunar de administrare" din contractul de împrumut nr.19030005808 încheiat între OCN „Microinvest" SRL şi Nasu Pavel la 18.04.2019. În rest, cererea reconvenţională s-a respins ca neîntemeiată.

95. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanţei, OCN „Microinvest" SRL la data de 29 noiembrie 2022 a contestat-o cu apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parţială a hotărârii, cu emiterea în partea casată a unei hotărâri noi de respingerea integrală a acţiunii reconvenţionale şi admiterea integrală a cererea de chemare în judecată înaintată de OCN „Microinvest" SRL.

96. Obiectul juridic litigios din speţă constituie încasarea plăţilor aferente contractului de credit.

97. Potrivit art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

98. Prevederile art.15 alin.(1) Cod civil, stabilesc expres că apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

99. Potrivit art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

100. Conform art.775 Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin.(1).

101. Articolul 776 Cod civil prevede că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

102. Conform art.858 Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

103. Colegiul civil notează că prin natura sa, raportul juridic obligaţional este menit să producă efecte juridice. Efectul general al oricărei obligaţii este de a da creditorului dreptul de a obţine de la debitor îndeplinirea exactă a prestaţiei la care s-a obligat. Dar, pentru ca o obligaţie să poată fi executată, mai întîi de toate, este necesar ca aceasta să existe. Obligaţiile se consideră executată în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condiţiile prevăzute în actul din care au luat naştere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul şi modul de executare.

104. Potrivit art. 1763 Cod civil, alin.(1)-(3) Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.

105. În conformitate cu prevederile art.1242 alin.(1), (2) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

106. Potrivit art.1247 alin.(1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.

107. În conformitate cu prevederile art.1764 alin.(1) Cod civil, părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante, iar potrivit art.1765 Cod civil, în afară de dobândă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

108. Conform dispoziţiilor art.942 alin.(4) Cod civil, în cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întârziere.

109. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întârziere.

110. Potrivit art.947 alin.(1) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

111. Conform art.948 Cod civil, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancţiunea nulităţii absolute.

112. În sensul legal menţionat, clauza penală reprezintă o stipulaţie (prevedere contractuală), prin care părţile stabilesc de comun acord, anticipat şi prin apreciere cuantumul despăgubirilor ce vor fi datorate de partea în culpă, în cazul neîndeplinirii ori îndeplinirii necorespunzătoare a obligaţiilor asumate. Prin urmare, acest mijloc de

garantare a executării obligaţiilor prezintă pentru creditor avantajul că acesta nu mai trebuie să dovedească existenţa şi cuantumul prejudiciului, în cazul în care debitorul nu-şi execută obligaţiile conform prevederilor contractuale.

113. Colegiul civil remarcă faptul că, contractul de credit este acordat de către organizaţia de creditare nebancară persoanei fizice, care are calitate de consumator prin prisma Legii privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, Legea privind protecţia consumatorilor nr.105 din 13.03.2003, care stipulează că consumator este persoană fizică care intenţionează să comande ori să procure sau care comandă, procură ori foloseşte produse şi servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea de antreprenor sau cea profesională.

114. Potrivit graficului de rambursare a creditului, intimatul urma să achite lunar timp de 24 luni, a câte 1.630,56 lei, o sumă totală spre rambursare în mărime de 40.281,69 lei, formată din credit în sumă de 25.000,00 lei, dobânda de plată în sumă de 4.009.47 lei şi comision spre plată în mărime de 11.272,22 lei (f.d.64).

115. Potrivit dispoziţiilor pct.1.7 din contractul şi normei legale vizate, reclamantul a calculat, în baza contractului de credit, dobânda în mărime de 12% anual, care se află într-o relaţie rezonabilă cu rata de refinanţare a Băncii Naţionale a Moldovei.

116. La fel, conform informaţiei privind calculul desfăşurat al împrumutului se atestă că Nasu Pavel nu şi-a onorat integral obligaţiunea asumată de a restitui în tranşe suma împrumutată, achitând efectiv suma de 20.232,00 lei (f.d.29).

117. Ţinând cont de faptul că Nasu Pavel, în calitate de debitori, şi-au executat parţial obligaţia de plată conform graficului de rambursare al împrumutului, Colegiul civil consideră că prima instanţă corect a admis parţial pretenţia înaintată de O.C.N. „Microinvest" S.R.L. şi corect a încasat din contul lui Nasu Pavel creditul restant în sumă de 10.954,42 lei, dobândă aferentă contractului de împrumut în suma de 1.580,32 lei şi penalitatea în sumă de 380,00 lei. Or, dreptul creditorului de a pretinde de la debitor executarea unei obligaţii rezidă în existenţa raportului obligaţional rezultat din contractul de credit nebancar, iar plăţile numite au fost reţinute abuziv, fără a exista o necesitate, raţionament şi explicare admisibilă din partea creditorului profesionist.

118. Aici, ce ţine de cerinţa cu privire la încasarea penalităţii în mărime de 4.260,00 lei, instanţa de fond just a reţinut, că potrivit pct.6.1 din contractul de credit, pentru neachitarea în termen a împrumutului, dobânzii şi altor plăţi aferente conform prezentului contract, împrumutătorul este în drept să calculeze, iar împrumutatul va achita împrumutătorului o penalitate în mărime fixă de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi de restanţă şi până la data achitării efective a plăţii.

119. Bazându-se pe dispoziţiile contractului şi normei legale vizate, reclamantul a calculat penalitatea în mărime de 4.260.00 lei pentru perioada 02.07.2020 - 30.01.2021. Iar având în vedere, că potrivit informaţiei eliberate de OCN „Microinvest" SRL se atestă, că pârâtul Nasu Pavel a achitat suma de 3.880,00 lei cu titlu de penalitate, instanţa de fond corect a admis parţial cerinţa reclamantului cu privire la încasarea penalităţii şi a dispus încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului sumei de 380,00 lei cu titlu de penalitate, conform următorului calcul (4260,00 lei – 3880,00 lei = 380 lei).

120. În continuare, raportând dispoziţiile normelor suscitate la circumstanţele cauzei, evaluând soluţia primei instanţe prin prisma raţionalismului pretenţiilor înaintate în acţiunea iniţială şi cea reconvenţională în raport cu circumstanţele de fapt şi de drept

invocate, Colegiul consideră justă concluzia instanţei de fond şi în partea constatării nulităţii absolute a clauzei din contract ce vizează stabilirea comisionului.

121. În acest context, Colegiul reţine prevederile art.1765 din Codul civil, potrivit cărora în afară de dobândă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

122. Conform art.3 din Legea nr.202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, costul total al creditului pentru consumatori îl reprezintă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sânt cunoscute de creditor.

123. În temeiul art.775 alin.(1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. (2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin.(1).

124. Conform art.1073 alin.(1) din Codul civil, într-un contract dintre profesionişti, clauza propusă de către o parte care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este prevăzută la art.1077 şi deviază considerabil, contrar bunei credinţe, de la bunele practici comerciale.

125. Potrivit art.1076 alin.(1) din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.

126. Conform art.1077 alin.(1) pct.4) lit.a) din Codul civil, sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect, faptul că contractul generează obligaţii în sarcina consumatorului, dar nu generează obligaţii în sarcina profesionistului.

127. În corespundere cu art.1081 alin.(4) din Codul civil privind domeniul de aplicare a clauzelor abuzive, relevă că orice clauză contrară dispoziţiilor prezentului capitol este lovită de nulitate absolute.

128. În contextul celor sus indicate, dat fiind că contractul nominalizat este de adeziune, or acesta a fost formulat din timp de către reclamantă pentru o multitudine de potenţiali clienţi şi propuse şi încheiate fără posibilitatea de negociere, iar clauza prevăzută la pct.1.6 care prevede comisionul de 2,90% lunar este în detrimentul consumatorului, aceasta fiind contrară şi cerinţelor de bună-credinţă, nu a fost negociată individual cu pârâtul, deci, clauza respectivă este una abuzivă. Iar, caracterul abuziv al unei clauze contractuale este temei de declarare a nulităţii absolute a acesteia.

129. Totodată, instanţa de fond corect a reţinut faptul, că OCN „Microinvest" SRL nu a probat necesitatea încasării lunare a comisioanelor, şi ce cheltuieli s-au acoperit din acest comision, or dobânda reprezintă în sine remuneraţia legală a comerciantului pentru suma acordată, această remuneraţie acoperind şi cheltuielile care le suportă comerciantul la administrarea creditului. Iar, impunerea achitării unor comisioane adăugătoare, împovărează considerabil situaţia consumatorului.

130. Colegiul civil apreciază critic afirmaţiile apelantei OCN „Microinvest" S.R.L. cu privire la faptul că perceperea comisionului menţionat, este justificată de contraprestaţia oferită de creditor în legătură cu utilizarea creditului de către debitor, or, suma solicitată în calitate de comision nu se află într-un raport rezonabil cu contraprestaţiile oferite de creditor, acesta fiind un profesionist pe piaţă.

131. Astfel, conform art.5 lit.e) Legea 256 din 09.12.2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (în vigoare la momentul naşterii raportului juridic), sunt considerate abuzive clauzele care au ca obiect sau efect solicitarea de la orice consumator care nu şi-a îndeplinit obligaţia să plătească drept compensaţie o sumă disproporţionată în raport cu prejudiciul cauzat de neonorarea obligaţiilor contractuale.

132. Prin urmare, Colegiul reiterează că, contractul nominalizat este un contract de adeziune cu clauze standard, care nu au fost negociate cu consumatorul şi astfel, contrar argumentelor invocate de către apelantă, Colegiul califică ca fiind nejustificată legal încasarea din contul intimatului a unui comision de 10.700,03 lei = (6.382,68 lei + 4.317,35 lei), în cazul în care constituie prevederi contractuale standard, ce nu au temei legal în prezenta speţă.

133. Aplicând aceste raţionamente la circumstanţele cauzei, Colegiul consideră că prima instanţă corect a constatat că de fapt, contractul de credit care formează obiectul acestei cauze, constituie contract de adeziune, în care clauzele au fost formulate în prealabil de către OCN „Microinvest" SRL, consumatorul neavând posibilitatea de a influenţa conţinutul lor, fiind pus în situaţia de a accepta încheierea contractului în condiţiile impuse ori de a renunţa la încheierea lui.

134. Suplimentar, se menţionează că prevederea în lege, în sine, ca şi stipularea în contract - nu înlătură caracterul abuziv al contractului sau clauzelor contractuale.

135. Aşadar, instanţa de fond corect a constatat nulitatea absolută a clauzei contractuale prin care este perceput un comision lunar suplimentar pentru administrarea împrumutului.

136. Totodată, în pofida afirmaţiei apelantului, având în vedere că instanţa de fond a constatat nulitatea absolută a clauzei contractuale de percepere a comisionului, aceasta just şi întemeiat a dedus în costul restant al împrumutului de 17.337,10 lei suma de 6.382,68 lei, achitată de pârât, pe care apelantul a trecut în contul comisionului de administrare lunar. În aşa mod, prima instanţă corect a dispus încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului suma creditului restant de 10.954,42 lei = (17.337,10 lei - 6.382,68 lei).

137. Din considerentele descrise şi având în vedere, că prima instanţă a elucidat pe deplin circumstanţele speţei deduse judecăţii, a stabilit corect starea de fapt şi situaţia real existentă a litigiului, a identificat şi a aplicat corect normele materiale şi procedurale, adoptând o hotărâre întemeiată şi legală, iar cererea de apel este nefondată, conţinând formulări declarative şi reducându-se, în mare parte, la critici formale în privinţa soluţiei instanţei de fond, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul înaintat de OCN „Microinvest" SRL şi a menţine hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 14 noiembrie 2022, fără modificări.

138. Cu referire la compensarea cheltuielilor de judecată în legătură cu înaintarea cererii de apel, se reţine că conform art.82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

139. Potrivit art.94 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului

140. La înaintarea cererii de chemare în judecată OCN „Microinvest” a achitat taxa de stat în sumă de 824,85 lei, potrivit ordinului de plată nr.2225 din 14 ianuarie 2022 (f.d.6).

141. În rezultat, proporţional părţii admise din acţiunea civilă, Colegiul civil consideră justă soluţia instanţei de nivel inferior privind încasarea sumei de 387,43 lei cu titlu de taxă de stat.

142. În această ordine de idei, în viziunea Colegiului, toate argumentele şi afirmaţiile invocate de către apelantă, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanţă, iar instanţa de apel le apreciază ca fiind inconsistente şi fără raţionament valabil circumstanţelor speţei.

143. În consecinţă, Colegiul atestă despre lipsa temeiurilor de a interveni în soluţia instanţei de fond, deoarece ultima corect a stabilit starea de fapt şi corect a identificat şi aplicat cadrul legal pertinent situaţiei litigioase, dedusă judecăţii, motivele invocate de apelant în necesitatea combaterii concluziei instanţei de fond în partea respingerii pretenţiilor, fiind lipsite de suport probant şi de acoperire legală, urmând a fi respinse.

144. Distinct de cele enunţate, Colegiul civil şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de OCN „Microinvest” SRL şi de a menţine hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 14 noiembrie 2022.

145. În conformitate cu art.385 lit.a) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de OCN „Microinvest” SRL împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 14 noiembrie 2022.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 14 noiembrie 2022, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de OCN „Microinvest” SRL către Nasu Pavel cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată şi cererea reconvenţională înaintată de Nasu Pavel către OCN „Microinvest” SRL privind declararea nulităţii clauzelor abuzive.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni de la comunicare prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei Stanislav Grosu

Judecătorii Alina Ţihonschi

Radu Holban